

Hem die ons liefheeft

“Hem die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft verlost door zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen”.

Openbaring 1:5-6

Het is belangrijk dat de Heer ons in het eerste hoofdstuk van het boek Openbaring wijst op Zijn *liefde*; dit boek is immers het boek van de *oordelen*. Maar eerst worden wij hier herinnerd aan het karakter van God, die de wereld zo lief heeft gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven. Gods liefde is in Christus betoond aan degenen die van hun zonden zijn verlost. De verlostten zijn veilig voor “*de komende toorn*” (1 Tess. 1:10), veilig voor de oordelen die in het laatste bijbelboek worden beschreven. Johannes – de discipel die het voorwerp was van Christus’ liefde – had hiervan genoten en hij was daardoor beter dan wie ook in staat uitdrukking te geven aan de dankbaarheid van alle verlostten.

“Hem die ons liefheeft”

Dit is de basis van alles wat volgt. De Heer heeft niet gewacht om ons lief te hebben tot wij gewassen waren van onze zonden. Dit is het bewijs dat het gaat om de goddelijke liefde, de absolute liefde. Deze liefde heeft haar oorsprong in God Zelf, in het hart van een God van liefde. In ons was er niets dat deze liefde rechtvaardigde, integendeel. Wij waren reeds geliefd, toen er geen enkele aanleiding was om ons lief te hebben. Wij waren onreine, onwaardige en diep gevallen schepselen.

*“en ons van onze zonden heeft verlost”*¹

Dat was een noodzakelijk gevolg. Zoals wij het niet kunnen verdragen onze geliefden ongelukkig te zien, zo was de verlossing van de zonden noodzakelijk voor het hart van de Heer. De liefde is een activiteit: “*Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid*” (Jer. 31:3). Wij hebben de liefde van de Zoon niet leren kennen in woorden alleen, maar hierin “*dat Hij zijn leven voor ons heeft afgelegd*”. Dit is de volmaakte illustratie van de kracht van de liefde: “*Kinderen, laten wij niet liefhebben met*

het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid” (1 Joh. 3:16, 18).

Hoewel het ‘liefhebben’ in de tegenwoordige tijd staat, gaat het om de *eeuwige*, onpeilbare liefde van Christus. Het werkwoord ‘verlossen’ staat in de voltooide tijd. Zoals Zijn liefde blijvend is, is ook Zijn werk van permanente waarde. In Johannes 13:10 staat: “*Wie gebaad is, heeft alleen nodig zich de voeten te laten wassen, maar is geheel rein*”. Dat verschilt van: “*haar reinigend door de wassing met water door het woord*” (Ef. 5:26). De wassing met water door middel van het Woord moet herhaald worden zolang wij op aarde zijn. De totale reiniging en de wassing door het bloed van Jezus, die daaraan voorafgaat, heeft *eens voor altijd* plaatsgehad.

“door Zijn bloed”

Dat is het enige wonderbare middel dat in staat was ons te reinigen van onze zonden. Het geeft ook de reikwijdte aan van de liefde van Christus. De wassing met water door middel van het Woord reinigt ons zolang wij hier op aarde zijn; ze is het bewijs van de liefde van de Bruidgom, die de Gemeente liefheeft. Maar Zijn liefde als onze *Verlosser* werd alleen op het kruis betoond. Zijn bloed is Zijn leven, dat Hij heeft overgegeven. Het betrof Hemzelf. Hij heeft door *Zichzelf* de reiniging van de zonden tot stand gebracht (Hebr. 1:3). We kunnen de volgende woorden cursiveren: *onze zonden... door Zijn bloed*. De zonden waren van *ons*, maar het bloed was van *Hem*, de volmaakte Mens zonder zonde.

“en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk”

De liefde van de Heer Jezus schittert niet alleen door het bloed waardoor Hij ons gereinigt heeft, maar ook door de buitengewoon heerlijke positie die Hij ons heeft geschonken. Het is niet alleen wat Hij *voor ons* heeft gedaan, maar ook wat Hij *van ons* heeft gemaakt. De reiniging van de zonden was voldoende om ons tot God te brengen. Maar dit was niet genoeg voor de

¹ Gr. ‘louo’ = baden, wassen

liefde van de Heer Jezus: *“Hij heft de geringe op uit het stof, Hij heft de arme omhoog uit het slijk, om hem te doen zitten bij edelen en een erezetel te doen verwerven”* (vgl. 1 Sam. 2:8).

“tot priesters”

In Israël was het koningschap en het priesterschap toebedeeld aan twee verschillende stammen: Juda en Levi. In de christen van de huidige bedeling zijn beide functies verenigd. Dat is zo omdat deze waardigheden ook in Christus Zelf verenigd zijn. Hij heeft ons met Zichzelf verbonden en ons met die functies bekleed. Bij de priesterwijding werden de zonen van Aäron vooraf gewassen (Ex. 29). Er werd bloed gesprengd op hen en hun kleren. Daarna konden zij pas met hun heilige dienst beginnen. Zo is het ook met ons. Het was zo dat wij geliefd waren, *voordat* wij gewassen waren. In die conditie konden wij echter nog niet tot koningen en priesters worden gemaakt. (1) Wij zijn geliefd, (2) gewassen en (3) tot koningen en priesters gemaakt. Dat is de goddelijke orde. God kan geen offers aannemen van personen die nog verontreinigd zijn door hun zonden. Helaas wordt dit beginsel miskend in de godsdienstige wereld. *“Hij heeft ons (...) gemaakt”*. Dat staat niet in de toekomstige tijd, maar in de voltooid tegenwoordige tijd. Ook dit ligt achter ons, net zoals de reiniging van onze zonden. Met het volste recht dragen wij de prachtige titels van koningen en priesters: *“U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom”* (1 Petr. 2:9).

“voor Zijn God en Vader”

Dat waartoe wij gemaakt zijn, is niet in de eerste plaats voor onszelf bedoeld. De liefde van Christus vond haar vreugde erin ons in de adelstand te verheffen, ons met Hem te verbinden in Zijn koninklijke en priesterlijke waardigheid. Maar het grote doel van de Zoon is de heerlijkheid van de Vader, net zoals het hoofdoel van de Vader de heerlijkheid van de Zoon is. Tot eer van God moest dit koningschap worden ingesteld, en de

erfgenamen ervan worden aangewezen. Tot eer van de Vader en van de Heer Jezus moest het uur komen – en het is nu reeds aangebroken – dat priesters de Vader aanbidden in geest en waarheid. De knechten van Salomo verhoogden in de ogen van de koningin van Seba de majesteit van de grote koning van Israël (1 Kon. 10:5); en zo verhoogt de waardigheid die wij hebben gekregen de heerlijkheid van Hem die ze ons heeft geschonken.

“Hem zij de heerlijkheid”

Deze liefde die zulke grote gevolgen heeft tweeweggebracht, kan niet zonder weerklink blijven in de harten van de verlost. Zeker, wij zijn hoog verheven, maar dat zijn wij niet voor niets. Hoe verheerlijkt de Zijnen ook zijn, alle eer ervan gaat terug naar *Hem*. Graag geven wij Hem die heerlijkheid.

“en de kracht”

De tijd van vernedering van Christus is voorbij. Hij die in zwakheid is gekruisigd, is opgestaan in kracht en bekleed met macht. Dit is nodig, omdat Hij Zich met de wereld gaat bezighouden in een ander karakter. Voordat Hij gaat regeren, komt Hij tussenbeide als de Rechter, de machtige Overwinnaar (zie Jes. 63:1). ‘Hem zij de kracht’ – dat roepen zij die Hem ook kennen als de zachtmoedige Heiland, die nederig van hart is. Het uur van Zijn verwerping is voorbij. Hij gaat orde op zaken stellen hier op aarde door Zijn kracht.

“tot in alle eeuwigheid”

Nooit meer zal onze geliefde Heiland de schande, het lijden en de dood ondervinden. De heerlijkheid en de kracht behoren Hem toe tot in alle eeuwigheid. En tot in alle eeuwigheid blijft Hij voor ons: *“Hem die ons liefheeft”*.

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1971-274

Titel: *À Celui qui nous aime*

Oude Sporen 2010

